

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

IV/00139/2017

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fenti számú eljárásban az indítványozóval szemben ellenérdekű félként eljáró [REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselők útján az alábbi indítványt terjesztjük elő.

Indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság az indítványozó indítványát mint megalapozatlant utasítsa el.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/139-3/2017
Érkezett:	2017 MÁRC 07.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	Ju!

Indokolás

1. Az emberi méltósághoz és a vallásszabadsághoz fűződő alapjogok nem sérültek, hiszen azok gyakorlásában a címlap senkit nem akadályoz;
2. A vallásszabadság a vallás szabad megválasztását, gyakorlását, a vallási meggyőződés kinyilvánítását vagy ezek mellőzését jelenti, illetve azt az igényt, hogy emiatt senkit hátrány ne érjen. De nem jelenti, hogy a vallási jelképek ne lehetnének felhasználhatók a kritika kifejezési eszközeként. Az, hogy ennek következtében mi minősül háborítatlanságnak, egyéni érzékenység függvénye, amelyre hivatkozva nincs helye a szólás- és a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának. Az egyénnek nem arra van alkotmányos joga, hogy egyéni mércéje szerint háborítatlanul gyakorolja a vallását, hanem arra, hogy a vallásának megválasztása, gyakorlása, kinyilvánítása vagy ki nem nyilvánítása miatt sem az állam, sem más részéről hátrányos megkülönböztetést ne szenvedjen el. Más szavakkal: a szólásszabadságnak nem kell tekintettel lennie arra, hogy a kifejezőmód egyénileg kinek mennyire sérti az érzékenységét.
3. E korlátok között a vallás gyakorlójának a vallás kritikáját is túrnie kell (amint azt az indítványozó az alapeljárásban maga is többször elismerte). Az adott esetben azonban még csak nem is a vallás volt a kritika tárgya (amely esetben egyáltalán vizsgálható lenne, hogy a kifejezőmód indokolatlanul sértő vagy lealacsonyító volt-e).
4. A fentiek miatt közömbös, hogy a címlap éppen vallási jelképként is értékelhető műalkotást választott a kritika megfogalmazásának eszközeként (megjegyzendő, hogy az adott műalkotás csak a vallásos honfitársaink *egy része* számára vallási jelkép, mások számára viszont a Szentírás azon előírásai követendők, amelyek kifejezetten tilalmazzák a bálványimádást).
5. A kép kritikát fogalmaz meg, ami gyűlöletkeltésnek semmiképp nem minősíthető. A kritika és annak kifejezési módja pedig még csak áttételesen sem kapcsolódik sem a vallásszabadsághoz, sem a közösségek jogához:
  - a. a vallásszabadsághoz fűződő alkotmányos jog a szabad meggyőződéssel szembeni hatalmi korlátozások ellen véd;
  - b. a közösségek joga pedig a közösséghez való tartozás miatti gyűlöletkeltés ellen nyújt polgári jogi védelmet, márpedig a jelen esetben nem a vallásosok közössége ellen keltett gyűlöletet a címlap, hanem politikusokkal szemben fogalmazott meg bírálatot.

6. A képi kifejezés ebből következően nem valósította meg sem valamely egyén, sem pedig egy közösség méltósága sérelmét, így a Ptk. 2:54. § (5) bekezdését a fentiek szerint nem sértette.
7. Az Otto Preminger Institut kontra Ausztria ügy a tényállás releváns pontjainak eltérése miatt a jelen esetre nem alkalmazható:
- abban az ügyben ugyanis a jogvita tárgyát egy kifejezetten a vallást bíráló, a vallás fő alakjait sértően, lealacsonyítóan ábrázoló film képezte (ha a jelen jogvita tárgyát hasonló ábrázolás képezné, külön kérdés lenne, hogy a vallásszabadsághoz fűződő alkotmányos jog kizárja-e a vallás alakjainak kritikai ábrázolását, avagy még a vallásos emberek is kötelesek tűrni a saját meggyőződésük bírálatát, mégoly gúnyos formában is);
  - a vallás becsmérlését a büntetőtörvény tiltotta, az európai bírósági eljárás tárgya tehát a büntetőjogi intézkedés törvényessége volt;
  - az adott esetben az Emberi Jogok Európai Bírósága a korlátozást azért találta arányosnak, mert a katolikus vallás lévén a többségi vallás, az intézkedés szükségesnek bizonyult a köznyugalom megőrzése érdekében (56. pont). A jelen esetben azonban ilyen megfontolásról messze nincs szó;
  - maga az eset több mint 30, a döntés pedig közel 30 évvel ezelőtti, ha tehát az indítványozó szerint tekintettel kell lenni a társadalmi kontextusra, úgy ez azt is jelenti, hogy figyelemmel kell lenni az elmúlt 30 évben a jogfelfogásban bekövetkezett azon változásra, amely a véleménynyilvánításnak kevés kivételtől eltekintve feltétlen érvényesülést enged. Az Emberi Jogok Európai Bírósága döntésének 50. pontja maga is felhívja a figyelmet e keretek változékonyságára.

Budapest, 2017. február 27.

Tisztelettel:

ellenérdekű fél képv.:

DR. NEHÉZ-POSONY MÁRTON
NEHÉZ-POSONY ÜGYVÉDI IRODA

DR. NEHÉZ-POSONY MÁRTON

ÜGYVÉD

1300 BP., PF.: 193.

ADÓSZÁM: 18114249-3-41